

Arrest

nr. 135 695 van 19 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DOUTREPONT loco advocaat R. DANEELS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, op 1 januari 1982 geboren in Benin city, Edo state en behorende tot de Edo etnie. U bent christen. U woonde tot u zeven jaar oud was met uw ouders in Benin city. Na het overlijden van uw beide ouders werd u op zevenjarige leeftijd samen met uw broer en zussen door een broer van uw vader meegenomen naar het dorp Ewolekbe. Jullie werden allemaal besneden en mochten niet naar school gaan. Jullie moesten werken, hoewel de kinderen van uw oom wel naar school gingen. Uw zussen werden uitgehuwelijkt op zeventienjarige leeftijd. Zelf vertrok u uit het dorp toen u 16 was in het jaar 1998, op aanraden van een zus. U vertrok naar Kano en

volgde er enkele maanden een kappersopleiding. Van vrienden hoorde u over mogelijkheden tot een beter leven in Europa en via contacten van uw vrienden reisde u via Marokko naar Spanje, hoewel u aanvankelijk was beloofd dat de reis per vliegtuig zou verlopen. In Spanje aangekomen vroeg u asiel aan in 1998, maar u wachtte niet op het antwoord of op het tweede interview, omdat u voor (K.), de sponsor van uw reis, moest werken in de prostitutie. U moest haar 45000 dollar terugbetalen, maar in 2002, nadat u 40000 dollar terugbetaalde, vertrok u uit Spanje. U wilde immers de overige 5000 dollar niet meer betalen en omdat (K.) problemen maakte besloot u op aanraden van enkele landgenotes te vertrekken. U vertrok in 2002 naar Italië. In 2005 hoorde u van uw zus (M.) dat haar winkel in Nigeria vernield werd door de moeder van (K.). Uw zus verhuisde toen naar Ishan, waar ze geen problemen meer had met (K.). Zelf bleef u in Italië, waar u (B.M.) leerde kennen en u kreeg een dochter, (M.P.B.), met hem. Zij werd geboren op 19 juli 2007. In 2009 vroeg u asiel aan in Italië, maar u werd niet erkend als vluchteling. Omdat u een negatieve beslissing kreeg en een conflict had met een vriendin van de vrouw van wie u een kamer huurde, verliet u Italië op 23 november 2011. U kwam dezelfde dag in België aan en vroeg op 28 november 2011 een eerste keer asiel aan in België. Omdat u van Italië kwam en er al asiel had aangevraagd, kreeg u een bevel het grondgebied te verlaten. U vroeg echter op 12 maart 2013 opnieuw asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Op 15 augustus 2012 beviel u in Brussel van een zoon, (L.A.B.), zijn vader is eveneens (B.M.).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt in Nigeria te vrezen dat uw dochter besneden zou worden door uw oom (zie gehoorverslag CGVS p.16), en dat u problemen zou krijgen met (K.), de vrouw voor wie u in Spanje in de prostitutie werkte en die nog 5000 euro van u eist (zie CGVS p. 17). Vooreerst dient opgemerkt dat u tijdens uw gehoor bij DVZ geen enkele melding maakte van een vrees voor besnijdenis van uw dochter, noch verklaarde u op enig moment in de prostitutie gedwongen te zijn en een vrees te hebben die hieruit voortkomt. (Zie administratief dossier: vragenlijst van het CGVS, ingevuld door DVZ en aan u voorgelezen in het Engels en door u ondertekend op 12/03/2013.) U verklaarde slechts dat uw kinderen in Nigeria geen toekomst hebben en dat uw familie niet akkoord gaat met uw relatie met iemand die een andere nationaliteit heeft dan de Nigeriaanse. Verder stelt u economische problemen gekend te hebben. (Zie administratief dossier: vragenlijst van het CGVS pt. 4, 5, 8, ingevuld door DVZ en aan u voorgelezen in het Engels en door u ondertekend op 12/03/2013.) Van een kandidaat-vluchteling die beweert een gegronde vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te lopen en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de hoofdreden uitmaken waarom hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit vanaf het begin van de asielprocedure. **Het niet-vermelden van een vrees voor besnijdenis voor uw dochter, of van enige problemen met de personen die u in de prostitutie gedwongen zouden hebben, relateert al bij voorbaat de ernst van deze beweerde vrees.** Geconfronteerd met de vaststelling dat u bij DVZ nooit uw vrees voor besnijdenis van uw dochter vermeldde, stelt u dat u dit wel degelijk deed (CGVS p. 18). Deze bewering wordt echter niet gestaafd door de stukken in het administratieve dossier. Verder gevraagd of besnijdenis legaal is in Edo state stelt u dat ze het niet in een hospitaal doen maar thuis en dat het zeker legaal is. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt is de praktijk van vrouwenbesnijdenis in een aantal staten in Nigeria verboden, waaronder ook Benin City, waar u vandaan komt (zie informatie administratief dossier). Men zou verwachten dat u zich hiervan op de hoogte zou gesteld hebben, indien u werkelijk vreest dat uw dochter in Nigeria gevaar voor besnijdenis zou lopen.

Met betrekking tot uw vrees dat uw oom uw dochter zou laten besnijden, kan opgemerkt worden dat **u geenszins aantoont dat uw oom inderdaad vastbesloten zou zijn uw dochter te laten besnijden** moest u met haar terugkeren naar Nigeria. U verklaart dat uw zus u vertelde dat uw oom uw dochter niet wil zien, omdat hij niet begrijpt waarom u met een moslim trouwde die bovendien geen Nigeriaan is (CGVS, p.14). Er kan dan ook niet ingezien worden waarom hij haar zou willen besnijden, indien hij haar zelfs niet wil zien. Gevraagd wat er zou gebeuren als u naar Nigeria zou gaan en uit de buurt van uw oom zou blijven, stelt u dat het in Nigeria niet zo is als in Europa en dat iemand hem kan vertellen dat u terug bent, waardoor hij u zou kunnen vinden (CGVS p. 14). U legt echter geen verklaringen af met betrekking tot uw oom die uitwijzen dat hij inderdaad naar u op zoek zou gaan indien u zou terugkomen en dat hij vastbesloten zou zijn uw dochter te besnijden. Bovendien stelt u zelf geen contact meer gehad te hebben met uw oom sinds u uit Nigeria vertrok (CGVS p. 6, 15). U verklaart dat uw oom tegen uw zus (M.) zei dat hij uw dochter niet wilde zien (CGVS p. 14). Tevens verklaarde u echter dat uw zus (M.) sinds ze naar Ishan verhuisde het contact met uw oom verbrak (CGVS p. 16).

Daar (M.) naar Ishan verhuisde in 2005 (CGVS p. 11) kan niet ingezien worden hoe uw oom tegen haar zou kunnen zeggen dat hij uw dochter niet wilde zien, uw dochter werd immers pas geboren in 2007 (CGVS p. 5).

U verklaart dat u en uw zussen na de dood van uw vader naar het dorp van jullie oom gebracht werden (CGVS p. 6), aangezien jullie nog klein waren en zelfs uw oudste zus te jong was om voor jullie te zorgen (CGVS p. 7). Tevens verklaart u dat jullie bij aankomst in het dorp besneden werden (CGVS p. 15) en dat uw zussen door uw oom werden uitgehuwelijkt op zeventienjarige leeftijd (CGVS p. 14). U stelt echter eveneens dat uw zus (T.) twaalf jaar ouder was dan uzelf en dat uw oudste zus (M.) nog eens vijf tot zeven jaar ouder was dan (T.) (CGVS p. 15). Opnieuw gevraagd of uw zus (M.) ook werd uitgehuwelijkt door uw oom toen ze zeventien jaar was, stelt u nu dat u het niet exact weet, maar dat ze niet ouder dan twintig was (CGVS p. 15). Uit uw verklaringen met betrekking tot de leeftijden van uw zussen kan echter afgeleid worden dat (M.) op het moment dat uw vader stierf, toen u zeven jaar oud was (CGVS p. 8), al minstens 24 jaar oud was en dus geen 17 of 20, zoals u verklaarde (CGVS p. 15). Tenzij de naam van de echtgenoot van (M.), kent u niet de namen van de echtgenoten van uw andere drie zussen die uitgehuwelijkt zouden zijn door uw oom (CGVS p. 14). Deze lacuneuze en incoherente verklaringen maken dat er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw bewering dat uw oom uw zussen uithuwelijkte toen ze zeventien waren.

Met betrekking tot uw problemen met (K.) kan opgemerkt worden dat u aanvankelijk stelde dat u haar 45000 dollar betaalde via prostitutie (CGVS p. 9), om even later te verklaren dat u haar slechts 40000 dollar betaalde, waarop (K.) repliceerde dat u haar nog 5000 dollar schuldig was (CGVS p. 10). U weigerde deze te betalen en ging van Spanje naar Italië om haar te ontlopen (CGVS p. 10). Het lijkt echter weinig aannemelijk dat (K.) u na 12 jaar nog steeds zou zoeken in Nigeria, met het oog op de betaling van 5000 dollar, terwijl u haar sinds 2002 duidelijk maakte dat u deze niet zou betalen (CGVS p. 10). Met betrekking tot de winkel van uw zus (M.), die vernield zou zijn door de moeder van (K.), dient opgemerkt dat uw zus nooit naar de politie ging om het gebeurde aan te klagen, wat de ernst van de gebeurtenissen ondermijnt (CGVS p. 17). Uw stelling dat de politie enkel rijke mensen helpt (CGVS p. 17), volstaat niet om te verklaren waarom uw zus niet eens probeerde om de moeder van (K.) aan te geven. U stelde wel dat (M.) na het voorval naar Ishan verhuisde (CGVS p. 11), hoewel u eerder had verklaart dat uw oudste zus ((M.), CGVS p. 5) in Benin city woont (CGVS p. 6). Opnieuw dient opgemerkt dat u bij DVZ nooit enige melding maakte van een vrees voor (K.) in Nigeria, noch van uw verleden als prostituee.

Daarbij kan het volgende worden opgemerkt met betrekking tot slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand aan slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is ook een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). Dit orgaan is ook actief in Edo state, van waar u afkomstig bent. Hieruit blijkt dat u bij terugkeer naar Nigeria beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege (K.) en haar connecties betreft. Er zijn geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, nadat zij door tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, vervolgens te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren.

Gelet op de lacunes en incongruenties in uw asielrelaas, hierboven beschreven, kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt een geboortecertificaat van uw dochter voor en een geboorteakte van uw zoon, welke een aanwijzing zijn voor hun identiteit en plaats van geboorte. Verder legt u een verklaring op eer voor die uw partner aflegde met betrekking tot het beschermen van uw dochter tegen besnijdenis, een opvolgingsboekje van GAMS en medische attesten die aantonen dat u besneden bent en uw dochter niet. Deze documenten kunnen bovenstaande argumentering echter niet wijzigen. U legt geen documenten voor die uw reisweg of identiteit ondersteunen, noch documenten die uw verblijf in Spanje of uw verblijf in Italië voor de geboorte van uw dochter documenteren. In elk geval verklaarde u in Spanje uw asielprocedure niet volledig doorlopen te hebben en in Italië asiel geweigerd te zijn (CGVS p. 3). Het Commissariaat-generaal blijft dus geenszins in gebreke bij het beoordelen van uw vrees tegenover uw land van herkomst en niet tegenover Spanje of Italië, aangezien u in deze landen geen internationale bescherming geniet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht.

Volgens verzoekster kan het feit dat zij zelf helemaal niet op de hoogte was van de mogelijkheid om het effectieve risico op besnijdenis van haar dochter in te roepen als een element tot bescherming, niet worden ingeroepen als middel. Het objectieve feit van een risico op besnijdenis en van vervolging door de mensenhandelaars is een feit waarvan het CGVS op de hoogte is dat het bestaat. Volgens verzoeker kan het CGVS zich niet beroepen op de onwetendheid van verzoekster om de objectieve elementen te negeren en geen bescherming te bieden.

Vervolgens wijst verzoekster erop dat zij zelf het slachtoffer is geweest van een gedwongen besnijdenis, waarvan zij een medisch attest heeft voorgelegd. Zij stelt dat haar oom het noodzakelijk vindt dat meisjes besneden worden en dat de druk van dit familielid niet onderschat mag en kan worden. De oom heeft de kinderen van verzoeksters zus eveneens laten besnijden. Volgens verzoekster is het CGVS op de hoogte van de sociale druk, de eerbaarheid van de familie *et cetera*. Zij wijst erop dat haar dochter het resultaat is van een relatie zonder gehuwd te zijn, hetgeen op zich reeds een schending van de eerbaarheid van de familie uitmaakt. Zij stelt *"Dat deze eerbaarheid misschien wel "gered" zou kunnen worden door het gegeven dat ze zou besneden worden"*, hetgeen de familiale en sociale druk des te groter maakt. Besnijdenis is volgens verzoekster in Nigeria nog steeds een gangbare praktijk. Zij meent dat men niet kan ontkennen dat een kind, dochter van een besneden vrouw, afkomstig uit een regio waar tot 40% van de vrouwen besneden wordt, geen gegronde vrees heeft om zelf besneden te worden. Zij verwijst naar een internetartikel van *refworld*.

Vervolgens voert verzoekster aan dat Edo State een zeer hoog aantal slachtoffers van mensenhandel telt. Zij verwijst naar een aantal rapporten. Tevens voert zij, onder verwijzing naar een rapport, aan dat de bescherming door NAPTIP niet zo evident is. Opnieuw onder verwijzing naar een rapport stelt verzoekster dat vervolging door de mensenhandelaars ook lang na de feiten blijkbaar absoluut mogelijk is, hetgeen het CGVS in twijfel trekt.

Verzoekster stelt nog het volgende: *"Het persoonlijk profiel van verzoekster is het volgende: Vrouw, met 2 kinderen zonder ooit gehuwd te zijn geweest, doch een islamitische partner heeft hoewel zij christelijk is, zonder familie, zonder inkomen, zonder serieuze opleiding, met een verleden van besnijdenis. Verzoekster kan, gezien haar objectieve situatie, onmogelijk terug keren naar Nigeria. Haar dochter loopt een zeer groot objectief risico om zelf besneden te worden. Het standpunt van het CGVS tart alle verbeelding en is onredelijk. Een laatste maal wijst verzoekster er op dat het medisch attest neergelegd door haar bewijst dat zij zelf werd besneden en dat indirect een bewijs is dat er dus wel degelijk een risico bestaat dat haar dochter ook zal besneden worden. Gelet op voorgaand verzoekschrift bestaat in hoofde van verzoekster een vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (Verzoekster behoort tot een sociale groep (gender) voor wiens dochter er een hoog risico bestaat voor besnijdenis) en een reëel risico op het lijden van ernstige schade, onderende en onmenselijke behandeling (risico gedwongen te worden tot prostitutie, kinderen onmogelijk kunnen onderhouden, ..)."*

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoekster aanvoert dat zij niet op de hoogte was van de mogelijkheid om het risico voor de besnijdenis van haar dochter of de vervolging door de mensenhandelaars in te roepen als een element tot bescherming, dient opgemerkt – zoals in de bestreden beslissing ook reeds terecht werd gesteld – dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de

verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Dat verzoekster bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding maakte van een vrees voor de besnijdenis van haar dochter en van haar gedwongen prostitutie of een hieruit voortkomende vrees, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze beweerde feiten. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoekster enkel dat haar kinderen geen toekomst hebben in Nigeria en dat haar familie niet akkoord gaat met haar relatie met iemand die een andere nationaliteit heeft dan de Nigeriaanse (administratief dossier, stuk 15). Verzoekster verblijft daarenboven sinds 1998 in Europa en heeft al asielaanvragen ingediend in Spanje en Italië. Onderhavige asielaanvraag betreft daarenboven verzoeksters tweede asielaanvraag in België. Van verzoekster kan, haar ervaring(en) inzake asielaanvragen mede in acht genomen, verwacht worden dat zij de essentie van haar vrees voor vervolging onmiddellijk kenbaar maakt ten aanzien van de overheden bij wie zij internationale bescherming inroept.

Verder voert verzoekster aan dat zij zelf besneden werd en dat zij hiervan een medisch attest heeft neergelegd. De Raad ziet evenwel niet in op welke wijze dit de pertinente motieven van de bestreden beslissing zou kunnen weerleggen: *“Verder gevraagd of besnijdenis legaal is in Edo state stelt u dat ze het niet in een hospitaal doen maar thuis en dat het zeker legaal is. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt is de praktijk van vrouwenbesnijdenis in een aantal staten in Nigeria verboden, waaronder ook Benin City, waar u vandaan komt (zie informatie administratief dossier). Men zou verwachten dat u zich hiervan op de hoogte zou gesteld hebben, indien u werkelijk vreest dat uw dochter in Nigeria gevaar voor besnijdenis zou lopen. Met betrekking tot uw vrees dat uw oom uw dochter zou laten besnijden, kan opgemerkt worden dat u geenszins aantoonde dat uw oom inderdaad vastbesloten zou zijn uw dochter te laten besnijden moest u met haar terugkeren naar Nigeria. U verklaart dat uw zus u vertelde dat uw oom uw dochter niet wil zien, omdat hij niet begrijpt waarom u met een moslim trouwde die bovendien geen Nigeriaan is (CGVS, p.14). Er kan dan ook niet ingezien worden waarom hij haar zou willen besnijden, indien hij haar zelfs niet wil zien. Gevraagd wat er zou gebeuren als u naar Nigeria zou gaan en uit de buurt van uw oom zou blijven, stelt u dat het in Nigeria niet zo is als in Europa en dat iemand hem kan vertellen dat u terug bent, waardoor hij u zou kunnen vinden (CGVS p. 14). U legt echter geen verklaringen af met betrekking tot uw oom die uitwijzen dat hij inderdaad naar u op zoek zou gaan indien u zou terugkomen en dat hij vastbesloten zou zijn uw dochter te besnijden. Bovendien stelt u zelf geen contact meer gehad te hebben met uw oom sinds u uit Nigeria vertrok (CGVS p. 6, 15). U verklaart dat uw oom tegen uw zus (M.) zei dat hij uw dochter niet wilde zien (CGVS p. 14). Tevens verklaarde u echter dat uw zus (M.) sinds ze naar Ishan verhuisde het contact met uw oom verbrak (CGVS p. 16). Daar (M.) naar Ishan verhuisde in 2005 (CGVS p. 11) kan niet ingezien worden hoe uw oom tegen haar zou kunnen zeggen dat hij uw dochter niet wilde zien, uw dochter werd immers pas geboren in 2007 (CGVS p. 5).”* De stelling dat de oom het noodzakelijk vindt dat meisjes besneden worden, is niet meer dan een blote bewering en doet dan ook geen afbreuk aan het voorgaande.

Waar verzoekster verwijst naar de eerbaarheid van de familie, kan opgemerkt worden dat de bestreden beslissing terecht stelt: *“U verklaart dat u en uw zussen na de dood van uw vader naar het dorp van jullie oom gebracht werden (CGVS p. 6), aangezien jullie nog klein waren en zelfs uw oudste zus te jong was om voor jullie te zorgen (CGVS p. 7). Tevens verklaart u dat jullie bij aankomst in het dorp besneden werden (CGVS p. 15) en dat uw zussen door uw oom werden uitgehuwelijkt op zeventienjarige leeftijd (CGVS p. 14). U stelt echter eveneens dat uw zus (T.) twaalf jaar ouder was dan uzelf en dat uw oudste zus (M.) nog eens vijf tot zeven jaar ouder was dan (T.) (CGVS p. 15). Opnieuw gevraagd of uw zus (M.) ook werd uitgehuwelijkt door uw oom toen ze zeventien jaar was, stelt u nu dat u het niet exact weet, maar dat ze niet ouder dan twintig was (CGVS p. 15). Uit uw verklaringen met betrekking tot de leeftijden van uw zussen kan echter afgeleid worden dat (M.) op het moment dat uw vader stierf, toen u zeven jaar oud was (CGVS p. 8), al minstens 24 jaar oud was en dus geen 17 of 20, zoals u verklaarde (CGVS p. 15). Tenzij de naam van de echtgenoot van (M.), kent u niet de namen van de echtgenoten van uw andere drie zussen die uitgehuwelijkt zouden zijn door uw oom (CGVS p. 14). Deze lacuneuze en incoherente verklaringen maken dat er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw bewering dat uw oom uw zussen uithuwelijkte toen ze zeventien waren.”* Dat de eerbaarheid van de familie de familiale en sociale druk om haar dochter te (laten) besnijden des te groter zou maken, kan dan ook niet worden aangenomen.

Voor het overige verwijst verzoekster slechts naar een algemeen rapport van *refworld*, waaruit blijkt dat in haar regio van herkomst 40 procent van de vrouwen is besneden; hetgeen tot gevolg heeft dat meer dan de helft van de vrouwen niet besneden is. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of

vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Ook wat betreft haar aangevoerde vrees voor (K.) komt verzoekster niet verder dan het verwijzen naar algemene informatie die geen betrekking heeft op haar persoon. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht: *“Met betrekking tot uw problemen met (K.) kan opgemerkt worden dat u aanvankelijk stelde dat u haar 45000 dollar betaalde via prostitutie (CGVS p. 9), om even later te verklaren dat u haar slechts 40000 dollar betaalde, waarop (K.) repliceerde dat u haar nog 5000 dollar schuldig was (CGVS p. 10). U weigerde deze te betalen en ging van Spanje naar Italië om haar te ontlopen (CGVS p. 10). Het lijkt echter weinig aannemelijk dat (K.) u na 12 jaar nog steeds zou zoeken in Nigeria, met het oog op de betaling van 5000 dollar, terwijl u haar sinds 2002 duidelijk maakte dat u deze niet zou betalen (CGVS p. 10). Met betrekking tot de winkel van uw zus (M.), die vernield zou zijn door de moeder van (K.), dient opgemerkt dat uw zus nooit naar de politie ging om het gebeurde aan te klagen, wat de ernst van de gebeurtenissen ondermijnt (CGVS p. 17). Uw stelling dat de politie enkel rijke mensen helpt (CGVS p. 17), volstaat niet om te verklaren waarom uw zus niet eens probeerde om de moeder van (K.) aan te geven. U stelde wel dat (M.) na het voorval naar Ishan verhuisde (CGVS p. 11), hoewel u eerder had verklaart dat uw oudste zus ((M.), CGVS p. 5) in Benin city woont (CGVS p. 6). Opnieuw dient opgemerkt dat u bij DVZ nooit enige melding maakte van een vrees voor (K.) in Nigeria, noch van uw verleden als prostituee.”*

Waar verzoekster verwijst naar een rapport over mensenhandel in *Georgia Washington International Law Review* van 2011, dient opgemerkt dat dit rapport enkel kritiek uit op de re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, doch nergens blijkt uit dit rapport dat NAPTIP er niet in slaagt deze slachtoffers afdoende bescherming te bieden tegen intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaars.

Voorgaande vaststellingen zijn afdoende om te besluiten dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet evenmin worden aangenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS